

liever bij Echt te worden gevoegd omdat de inwoners qua onderwijs, gezondheidszorg en culturele voorzieningen vooral op die plaats waren aangewezen. De provincie besloot anders. Door het samenvoegen van Ohé en Laak met Maasbracht, Stevensweert en Linne hoopte men een groter bestuurlijk draagvlak te creëren voor een effectieve aanpak van de ontwikkelingen langs de Maas. Hierbij ging het om grindwinning, herinrichting van de grindgaten, waterrecreatie en de havenactiviteiten in Maasbracht, dat aan het uitgroeien was tot een grote binnenhaven.

Woningbouw en andere openbare werken

Toetreding tot de gemeenschappelijke regeling bouw- en woningtoezicht werd in 1948 nog tegen de uitdrukkelijke wens van Gedeputeerde Staten in door de raad afgewezen, aangezien de bouwactiviteit te gering werd geacht. In 1950 werd alsnog besloten tot toetreding. Inmiddels had de gemeente al wel bouwterrein aangekocht in verband met toekomstige woningbouw. Het toegewezen contingent voor 1949 bedroeg twee (woningwet)woningen⁵. In de jaren vijftig volgden meer grondaankopen ten behoeve van de woningbouw. Pogingen om in 1957 nogmaals zes woningwetwoningen te doen bouwen strandden eerst op geldgebrek⁶. In de jaren 1958-1964 werden in totaal 18 woningwetwoningen gebouwd aan de Dorpstraat, Veldstraat, Raadhuisstraat en Beatrixstraat. De toewijzing van woningwetwoningen aan huurders vond plaats in de raadsvergaderingen.

Door de gestage uitbreiding voldeed de huisnummering niet meer, zodat in 1960 werd besloten om over te gaan tot officiële straatnamen. De straten werden vernoemd naar historische figuren en ook zocht men aansluiting bij de in de volksmond gebruikelijke aanduidingen.

Inmiddels was het opstellen van bestemmingsplannen verplicht geworden, voortvloeiend uit het Streekplan Midden-Limburg ten oosten van de Maas. Dit leidde allereerst tot de vaststelling van het Uitbreidingsplan in hoofdzaken (1958-1962)⁷. In de zestiger jaren werd dit plan gevolgd door het Bestemmingsplan in onderdelen voor het gebied Ohé (1963-1968) en het Bestemmingsplan Kern-Ohé 1e fase (1969-1974)⁸. In 1978 werden de bestemmingsplannen Laak-dorp en het Algemeen Bestemmingsplan in behandeling genomen⁹. De onthouding van goedkeuring door Gedeputeerde Staten van dit laatste plan leidde tot een langdurige beroepsprocedure bij de Kroon, die pas in 1984 werd afgerond¹⁰.

In 1960 besloot het gemeentebestuur tot de verbouwing van het oude schoolgebouw tot verenigingszaal en ook was men voornemens een sportterrein aan te leggen. In 1961 was men gereed met de verbouwing van de zaal aan de Raadhuisstraat en de aanleg van het sportterrein 'Steenerbosch' aan het Lakerveld¹¹.

Tot begin jaren zestig was de bevolking gewoon geweest puin en afval in de gemeentelijke kiezelgroeve te storten. De gemeentelijke kantonier had de taak toezicht te houden op het ordelijke verloop van een en ander. In 1958 kreeg de gemeente het aanbod deel te nemen in de vuilnisophaaldienst van de gemeente Echt. De raad was van mening dat een gemeentelijke vuilnisophaaldienst niet nodig was, aangezien er bij de bewoners geen belangstelling voor zou zijn. Afvalstoffen raakte men kwijt op de hierboven beschreven wijze. In 1963 besloot de gemeente toch tot invoering van een vuilnisophaaldienst. Een andere verbetering was de aansluiting op het waterleidingnet, die in 1961 zijn beslag kreeg. Aansluiting op dit net werd in 1963 verplicht gesteld.

⁵ Zie inv. nr. 452. Deze woningen zijn gebouwd aan de weg van Ohé naar Laak.

⁶ Zie inv. nr. 2, vergaderingen d.d. 24-05-1957 en 29-10-1957.

⁷ Zie inv. nr. 405.

⁸ Zie inv. nrs. 408 en 409-410.

⁹ Zie inv. nrs. 412 en 413-415.

¹⁰ Zie inv. nr. 416.

¹¹ Zie inv. nrs. 587 en 580.